

Baxi: un meló per obrir

À

Comença una nova temporada amb el bàsquet manresà a l'elit estatal, amb similituds a la temporada en què l'entrenador Pedro Martínez va salvar l'equip a la pista de joc i no en els despatxos. Els cercles periodístics donaven per fet que Joan Peñarroya després del final de cicle amb el Morabanc Andorra fitxaria per l'Estudiantes, però el club madrileny es va decantar per Josep M. Berrocal. I el que era entrenador del Baxi Manresa, Diego Ocampo, renuncia davant l'oferta del Barça que li ofereix un millor contracte, pràcticament sense riscos, ja que el "professor" té bona mà a l'hora de treballar amb jovent. Així doncs, Joan Peñarroya decideix acceptar l'oferta de la ciutat on viu, tot i que ja havia estat a punt de venir dues vegades, però no va ser possible per la disconformitat d'alguns directius. Només arribar, demana un equip mínimament solvent, per garantir la permanència.

Tot seguit arriben tres veterans contrastats: Alex Renfroe, Ryan Toolson i Justin Doellman. El club hauria d'explicar que alguns d'ells disposen d'una clàusula de sortida, en cas que rebin una oferta d'un club d'Eurolliga, amb la compensació econòmica corresponent, tasca que li correspondria al cap de premsa, Damià Badia, que hauria de millorar les relacions amb els mitjans de comunicació, ja que als darrers anys s'han viscut situacions anòmales. També s'ha fitxat Pere Tomàs -una garantia-, Cady Lalanne -una incògnita- i Marco Lukovic -que genera dubtes-, a més de Siim-VandeVene -a prova la pretemporada. Aquesta ha estat curta per diverses causes i l'equip arriba verd als primers partits. Continuen cinc jugadors de la temporada passada: Jokubas Gintvainis, Gabriel Lundberg, Guillem Jou, Alvaro Muñoz i Jordan Sakho.

El president Josep Sáez que va substituir Jaume Arnau, mesos després de la seva dimissió, ha aconseguit el patrocini de Baxi, una empresa del mateix sector en què és executiu. ICL continua vinculat com a copatrocinador, amb menys aportacions. L'Ajuntament de Manresa col·labora de manera molt generosa, per compensar el que va deixar d'aportar durant els anys de crisi. Tot i que l'actual gestió econòmica apunta bones maneres i el deute històric es pagarà quan estava previst, és clar que l'entitat no es posarà en perill per nous déficits econòmics, per tant haurà de cercar com més suports i espònsors millor.